

Mangfoldighed på cykelstien er vejen frem

Der mangler kvinder, børn og ældre på cykelstierne i New York.

Ny undersøgelse viser at kulturelle tiltag er nødvendige for at mangfoldiggøre cykelkulturen og øge New Yorks cykeltal.

Af Cand. Mag. Anna Bisgaard-Nøhr & Cand. Mag. Ilona Marquard

Modig cyklist i New York. Foto: Ilona Marquard & Anna Bisgaard-Nøhr

Med projektet *Everybody Bike New York!* cykler vi ud af en vej fyldt med højhuse, fart, trafikkaos, gule taxier og skylines – vejen fører til New York, 'The Big Apple'. Her har opholder vi os i april måned 2010, for at undersøge byens cykelkultur.

Siden 2003 har New Yorks kommune implementeret *PlaNYC*, en omfattende bæredygtighedsplan, hvis mål er at skabe "A greener and greater New York". Et af initiativerne i *PlaNYC* er at anlægge næsten 3.000 km cykelsti i løbet af de næste 20 år. Allerede nu er New York blevet en mere cykelvenlig by. Med hjælp fra den danske tegnestue Gehl Architects, er der ind til nu anlagt ca. 350 km cykelsti. Målet er at gøre cyklen til et udbredt transportmiddel og nedsætte CO2 udslippet.

Cyklen som hverdagens transportmiddel

At fremme cyklisme er imidlertid et kontroversielt mål i en by som New York og projektet har mange modstandere. For at cykelinitiativerne i *PlaNYC* skal blive

en succes og have politisk opbakning er det vigtigt at cykelstierne kommer i brug hurtigst muligt. New York er allerede blevet en mere cykelvenlig by, men det er stadig kun 2,5 procent der bruger cyklen som transportmiddel.

En af grundene til det lave cykeltal er, at der endnu ikke eksisterer en bred opfattelse blandt newyorkerne om, at cyklen er et almindeligt transportmiddel på lige fod med andre transportmidler. At cykle er stadig et undergrundsfænomen, der forbindes med cykelbude, Brooklyn hipsters og miljøaktivister, eller betragtes som en sports- og fritidsbeskæftigelse der kræver en særlig fysik, særligt udstyr og et bad når man har nået målet. Det kan derfor være svært at forestille sig at bruge cyklen i hverdagen til at komme på arbejde, aflevere børn eller til indkøbsturen.

Racercyklist på Brooklyn Bridge & Brooklyn hipster på Williamsburg Bridge
Fotos: Ilona Marquard & Anna Bisgaard-Nøhr

Vores undersøgelser i New York peger på, at der på baggrund af de cyklister newyorkerne ser i gadebilledet skabes en række forestillinger om, hvem der cykler og hvordan man cykler. Forestillingerne udgør barrierer for dem, som ikke kan relatere til de cyklister de ser. Fx er størstedelen af cyklisterne i New Yorks gadebillede mænd såsom racercyklister og cykelbude, der dyrker fart og frygtløshed i trafikken og reparerer deres egne cykler. Ifølge Anna Peccianti, der står bag undersøgelsen '*Factors Influencing Bicycle Ridership Among Women in New York City*', afskrækkes mange kvinder fra at cykle, fordi de er bange for aggressive cyklister og usikre på, om de kan vedligeholde deres cykler. Kun 25

% ud af alle dem, der bruger cyklen som transportmiddel i New York er således kvinder. I København, hvor 37% af alle borgere bruger cyklen som transportmiddel, viser kommunens statistikker, at der er en lille overvægt af kvindelige brugere. Dette kan tyde på, at det er de kulturelle omstændigheder i New York, der afholder kvinder fra at cykle.

Konflikter i trafikken

Ved besøget i New York kunne vi konstatere, at cykelstierne endnu ikke anvendes massivt af cyklister, hvilket skaber konfliktsituationer i trafikken. Manglen på en kritisk masse gør at cyklisternes plads i byrummet bliver overtaget af andre trafikanter. Fodgængere bruger cykelstierne som fortov, bilister bruger dem som parkeringspladser og det resulterer i, at mange cyklister i stedet kører ude mellem bilerne.

Cykelstien bruges som ekstra fortov på Times Square Foto: Ilona Marquard & Anna Bisgaard-Nøhr

Der er en generel uopmærksomhed omkring cyklister i trafikken, fordi cyklisme stadig er et nyt fænomen og derfor sker der hyppige ulykker. Det er en realitet, at mange cyklister hvert år dræbes i trafikken og endnu flere oplever at blive ramt af bildøre fra uopmærksomme bilister – så mange at situationen har fået sit eget udtryk – 'to be doored'.

Ulykker og konflikter medfører et fjendskab mellem fodgængere, cyklister og bilister. *"I New York er cyklister et forhadet folkefærd, både fodgængere og bilisterne hader dem"*, fortæller cykelentusiasten Christopher. Også hos Department of Transportation, er det ifølge kommissionsassistent Andy Wiley-Swartz et velkendt problem, at de forskellige trafikantgrupper kæmper om pladsen i byrummet og ikke tager hensyn til hinanden.

Konflikterne mellem trafikanterne kommer også til udtryk som politiske kampe og manifestationer i bybilledet. Miljøorganisationen Time's Up arrangerer Critical Mass, som er en månedlig begivenhed, hvor cyklister mødes og kører samlet i en stor gruppe på vejen, der blokerer for biltrafikken og ofte resulterer i konfrontationer med politiet. Herudover står organisationen bag projektet 'Ghost Bikes', hvor hvidmalede cykler placeres på gaderne som blege spøgelser og fremstår som mindesmærker, der illustrerer hvor uskyldige cyklister er blevet dræbt, hvem de var og hvilken bil de blev dræbt af.

Hvidmalede spøgelsesykler i New Yorks gader. Fotos: Ilona Marquard & Anna Bisgaard-Nøhr

Et negativt billede af cyklister

Disse kampe om pladsen i byrummet udspiller sig både i gadebilledet og i medierne og bidrager til et negativt billede af cyklister som aggressive aktivister, eller som ofre i ulykker. Dette er en af grundene til at den brede befolkning, på trods af praktiske, økonomiske, miljøvenlige og sundhedsmæssige incitament, ikke tør tage skridtet og anvende cyklen som transportmiddel i hverdagen.

Caroline Samponaro fra NGO'en Transportation Alternatives, forklarer at en af organisationens vigtigste opgaver er at ændre cyklens negative image, fordi den forbindes med bestemte subkulturelle identiteter, som den almindelige newyorker ikke kan relatere til og ser som en konfliktskaber i byrummet. Herudover er en vigtig opgave at udbrede en generel opfattelse af cyklen som et almindeligt transportmiddel.

Kulturelle initiativer skal understøtte fysiske tiltag

For at øge og mangfoldiggøre cyklisme kan det tyde på, at det er en fordel, at bakke anlæggelse af cykelstier op med kulturelle tiltag, der ændrer den negative opfattelse og understøtter udviklingen af en udbredt og mangfoldig cykelkultur. En cykelkultur, hvor cyklen betragtes og anvendes som et almindeligt transportmiddel i hverdagen.

I projektet *Everybody Bike New York!* gives der et bud på et kulturelt koncept, der kan fremme en mere mangfoldig cykelkultur og dermed få flere op på cyklen. Konceptet består af seks cykelambassadører, der repræsenterer de typer af cyklister newyorkerne sjældent ser i gadebilledet. Udfordringen er primært, at fremme cyklisme blandt kvinder, ældre og børn samt hos de mange newyorkere, der ikke kan forestille sig at cykle til og fra arbejde i sit normale tøj.

Ambassadørerne skal fungere som rollemodeller for de newyorkere der ser negativt på cyklisme, eller har svært ved at genkende sig selv i de cyklister der ses i gadebilledet i dag. Ambassadørerne er virkelige newyorkere hvis personlige historier om cykeloplevelser skaber konkrete virkelighedsbilleder hos de potentielle cyklister. På den måde kan ambassadørerne være med til at påvirke den brede opfattelse af cyklisme og muliggøre, at flere newyorkere kan forestille sig, at bruge cyklen som transportmiddel hverdagen.